

နွဲမာန်(အင်းဝ)
မိုးရေလိုသည့် ပင်ပျိုများ
(လူငယ်ရသ အတွေးစာစု)

မိုးပုလဲပန်းတွေ ရွာပါစေ
(သို့မဟုတ်)

တက္ကသိုလ်တေဇာလင်း၏ စာမွန်ဦး

ဆည်မြောင်းချောင်းကန်xxx အပြည့်အလျှံဖြိုးအောင်xxx
မိုးလုံးမည်းမျှ မရွာစေချင်ပါပေ...၊ ဆည်မြောင်းချောင်းကန်xxx အသင့်
အမှန်တိုးအောင်... ပုလဲကုံး ရွဲအလှ ရွာစေချင်ပါပေ...၊ ဒို့ပြည် သည် သာ
ဆန်စပါးအတွက်ပေ...၊ ဒို့ပြည်သည် သာ ဆန်စပါးအခက် ဝေ...၊
မက်မပြေနိုင်သော လယ်တောယာမြေ...၊ ထွန်ယက်ပြုစု ယုယအမြဲပေ...
တိမ်တမန်... အို.... အဆွေ... တို့ များ ရွှင်လန်း ပုလဲပန်းကိုခြွေ..။

ယင်းသည် ဂီတစာဆို မောင်မောင်လတ် ရေးဖွဲ့သော 'တိမ် တမန်'
တေးသီချင်း၏ ဒုတိယအပိုဒ် ဖြစ်သည် ။ ဂီတစာဆို မောင်မောင်လတ်
၏ တေးသီချင်းများ သည် တေးချစ်သူ ပရိသတ်တို့ ၏ နှလုံးအိမ်ကို လှူ
ပံချီနိုင်စွမ်းရှိရုံသာမက ဦးနှောက်အိမ်ကိုပါ အလင်းဖြာ တောက်ပြောင်
စေနိုင်စွမ်း ရှိသည် ။ ဂီတစာဆိုသည် ကဗျာလောက၌ လည်း အလွန်နာ
မည်ကြီး ထင်ရှားသော ကဗျာဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည် ။ 'နောင်' ဟု
ကဗျာကလောင်နာမည် ယူထားသည် ။ ကဗျာဆရာ ဖန်တီးထားသည့်
တေးများ ဖြစ်သောကြောင့် နုသည် ။ ညက်သည် ၊ အတွေးပါသည် ။ မြန်
မာဆန်သည် ။

စာရေးသူသည် 'တိမ်တမန်' သီချင်းကို ကိုယ်တိုင် စန္ဒရားတီးပြီး သီဆိုသော စန္ဒရားလှထွဋ်၏ သီဆိုဟန်မှ စွဲငြိမ့်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ၏ အသံနှင့် လိုက်ဖက်ရုံမက တေးစာသားများ သည် တေးချစ်သူတို့ ၏ စိတ်အစဉ်၌ လူးလွန်လှုပ်ရှားနေသလို ခံစားရသူများ တွင် စာရေးသူလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူသည် ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)၏ မိုးရေလို သည့် ပျိုးပင်များ စာမူကို ဖတ်ရှုနေစဉ် တိမ်တမန်သီချင်းကို သတိရ ကာ ငြီးမိခြင်းဖြစ်သည်။

မိုးပုလဲပန်းတွေ အေးအေးချမ်းချမ်း ရွာစေချင်မိပါသည်။ ဆည်မြောင်းချောင်းကန် အသင့်အမှန်တိုးအောင်သာ ပုလဲလုံးရွဲအလှတွေ ရွာစေချင်မိပါသည်။ ဆည်မြောင်းချောင်းကန် အပြည့်အလျှံ ဖြိုးအောင် မိုးလုံးမည်းမျှ မရွာစေချင်ပါ။ သို့သော် တောင့်တတိုင်း မပြည့်ဝခဲ့။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လနှင့် ဩဂုတ်လများ တွင် မြန်မာပြည်၌ နေရာအနှံ့ စံချိန်တင် ရေကြီးရေလျှံမှုများ ဖြစ်ခဲ့သည်။ မိုးရေကလျှံ မြစ်ရေကတိုး၍ ဆည်မြောင်းတာတမံအချို့ ရေကျော်လျက် သဘာဝ ဘေးဆိုးကြီးနှင့် မမျှော်မလင့် မိုးကြိုးသင့်သို့ ကြုံတွေ့လိုက်ရသည်။ တချို့ဘဝတစ်သက်တာမှာ ဤမျှ ရေကြီးတာကို မတွေ့မကြုံဖူးခဲ့ဟု သိရသည်။ တချို့က အနှစ် ၄၀ အတွင်း ဤလိုရေကြီးတာမျိုး မမြင်ဖူးဘူးဟု ဆိုသည်။ အပျက်အစီး အလွန်များ သော ရေဘေး ဖြစ်သည်။

စာရေးသူသည် ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)ကို လူချင်းမသိခင် ကတည်းက စာချင်းရင်းနှီးနေပြီးဖြစ်သည်။ ဓမ္မရိပ်မဂ္ဂဇင်း၊ ပိတောက် ပွင့်သစ်မဂ္ဂဇင်း၊ အပ္ပမာဒမဂ္ဂဇင်း စသည် တို့၌ ဖော်ပြခံရသော ဆရာ ဇွဲမာန်(အင်းဝ) ၏ ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ဖူးသည်။ နန်းတော်ရှေ့၊ နန်းဦးလွင်ရပ်၊ မိသားစုကဖေးမှာ ကျင်းပသော ကဗျာစာအုပ် မိတ် ဆက်ပွဲ၌ လာ၍ နှုတ်

ဆက် မိတ်ဖွဲ့သောကြောင့် လူချင်း စတင်ဆုံတွေ့ သိကျွမ်းရသည် ။ ထို့နောက် မန္တလေး စာပေအနုပညာပွဲများ ၌ မကြာ ခဏ ဆုံဆည်းခွင့်ရသည် ။ ရင်းနှီးဖော်ရွေစွာ နွေးနွေးထွေးထွေး စကားလက်ဆုံ ကျဖြစ်သည် ။

တစ်ခါက စာရေးသူ ရန်ကုန်ရောက်ခိုက် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ပင်ရွှေတိဂုံဘုရားအနီး သီရိလင်္ကာဓမ္မာရုံ၌ ကျင်းပသော အရှင် စန္ဒကုမာရ(ရွှေတြိဂံမောင်စံ)၏ 'လောကဓမ္မဘဝထဲက ဒဿနအတွေးများ' စာအုပ် မိတ်ဆက်ပွဲသို့ စာရေးဆရာပီတိ(ပေကြီး)၏ မျက်နှာကြောင့် ဆရာမြေလတ်မင်းလွင်၊ ပုံရိပ်ရှင်ပုံနှိပ်တိုက်ပိုင်ရှင် ဆရာမ ဝင်းဝင်းရွှေတို့ နှင့် အတူ တက်ရောက်ခွင့်ရခဲ့သည် ။ တက်ရောက်အားပေးရုံမျှမက အခမ်းအနားအစီအစဉ်ထဲ၌ ထည့်ထားသောကြောင့် ဝမ်းမြောက် ဖွယ် မုဒိတာစကား၊ စာပေသဘောတရားများ ပြောဆိုခွင့် ရခဲ့သည် ။ ယင်းပွဲ၌ လည်း ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)နှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံဆည်းခွင့် ရပြန်သည် ။ ဆရာနှင့် သာမက ဆရာမ တော်ဝင်နှင်းဆီ စသော စာပေ ချစ်သူများ အဖွဲ့ဝင်များ နှင့် ပါ ခင်မင်သိကျွမ်းရသည် ။

ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)သည် စာရေးသူ၏ ၂၀၁၅ ခုနှစ် ထုတ်ဖြစ်သော - ၁။ အမျိုးသမီးဘဝဖြင့် ဘုရားဆုပန်ကောင်းပါသလား၊ ၂။ ဒို့ဘုရား အသားဘုဉ်းပေးသလား၊ ၃။ ကန့်လန့်ကာအဖွင့် ပဲ့တင်သံ၊ ၄။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်းရှင်းတမ်း၊ ၅။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါ(၁၂)ပါး ရှုကွက်များ ဟူသောစာအုပ်ငါးအုပ် (ပဉ္စစပဏ္ဏ) တစ်ပြိုင်နက် မိတ်ဆက်ပွဲ ကျင်းပရာ မိသားစုကဖေးသို့ တက်ရောက်အားပေးသူလည်း ဖြစ်ပါ သည် ။ ထို့ကြောင့် ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)ကို ကျေးဇူးတင်မိပါသည် ။ ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးမိပါသည် ။

ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)က စာရေးသူနှင့် ဆုံတိုင်း မဂ္ဂဇင်းဂျာနယ် စသ

ည် အသီးသီး၌ ပါပြီးသော ဆောင်းပါးများ တစ်စုတစ်စည်းတည်းဖြစ်
အောင် ပေါင်းချုပ်ထုတ်လျှင် အမှာ စာခေါ် စာမွန်ဦး ရေးပေးဖို့ တောင်း
ဆိုပါသည်။ ။ စာရေးသူကလည်း စာပေနှင့် ပတ်သက်လျှင် မဆွတ်ခင်က
ညွတ်ချင်ပြီးသား ဖြစ်နေသောကြောင့် ကျေကျေနပ်နပ် ခေါင်း ညိတ်ပြ
လိုက်သည်။ ။ အကြံပြုစကားများ ပြောလိုက်သည်။ ။ သူလည်း ဝမ်းမြော
က်သွားသည်။ ။

တစ်နေ့ ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)သည် သူ၏ ကွန်ပျူတာစီပြီး စာမူများ
စာရေးသူထံ လာပို့သည်။ ။ ဇူလိုင်လဆန်းထဲမှာ ဖြစ်သည်။ ။ စာမူများကို
လက်ခံထားရသော်လည်း သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ ပြန်ရောက်ခါစ ဖြစ်တာက
တစ်ကြောင်း၊ တောင်သာမြို့နယ်၊ ဇေယျာမင်းကျောင်း၌ (၁၀) ရက်
တရားစခန်းပွဲ၌ တရားဟော၊ တရားပြ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ တာဝန်ထမ်း
ဆောင်နေရတာက တစ်ကြောင်းကြောင့် ဆရာ ဇွဲမာန် (အင်းဝ)၏ စာမူ
များ မဖတ်ဖြစ်သေးဘဲ ရှိနေသည်။ ။

မန္တလေးပြန်ရောက်တော့ ချွေးထွက်များ ဤ ဖျားကာ ချောင်း
တွေ တအားဆိုးပါသည်။ ။ စာတွေ ကောင်းကောင်း မဖတ်နိုင် ဖြစ်သွား
သည်။ ။ ကူညီမယ်ပြောထားပြီး မကူညီနိုင်ဘဲ ကတိတွေ ပျက်သွားခဲ့သ
ည်။ ။ အပြင်ဆေးခန်းမှာ ပြ၍ ဆေးထိုးဆေးစားလိုက်၊ သက်သာလို့ ပွဲ
တွေတက် ဟောပြောလိုက်ဖြင့် ရက် (၂၀) ကျော် ကြာသွားသည်။ ။ အချိန်
ကြာနေပြီဖြစ်၍ အားနာသောကြောင့် ကြိုးစားဖတ်ရှုရေးပေး မည် ရည်
ရွယ်ချက်ဖြင့် 'စာအုပ်လုပ်တော့မည်လား' ဟု ဆရာဇွဲမာန် (အင်းဝ)ကို
မေးကြည့်ရသည်။ ။ 'မလုပ်ဖြစ်သေးဘူး။ ခဏနားထားတယ်။ မန္တလေး-
ရန်ကုန် စာပေချစ်သူများ အဖွဲ့ စုပေါင်းကာ ရေဘေးကယ် ဆယ်ရေး လု
ပ်နေတယ်' ဟု ပြောသောကြောင့် အနည်းငယ် လိပ်ပြာ သန့်သွားသည်။ ။
ရေဘေးကယ်ဆယ်ရေးလုပ်တာ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူကာ အားပေးစ

ကား ပြောဖြစ်သည်။ ကိုယ်တိုင်သွားလာ မလုပ်နိုင် ပေမယ့် လုပ်နိုင်သူများ ၊ စွမ်းနိုင်ကြသူများ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြတာကို ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူလျက် အားပေးစကား ပြောပေးရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ကူညီထောက်ပံ့နိုင်သောပစ္စည်းများ ပံ့ပိုးပေးရမည်သာ ဖြစ်သည်။

မန္တလေးမြို့မှ စာပေသမားများ ၊ ကဗျာဆရာများ ၊ ကာတွန်းဆရာများ ၊ ပန်းချီဆရာများ ၊ အနုပညာရှင်များ ၊ အဖွဲ့အစည်း အသီးသီးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ၊ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ရေဘေးကယ်ဆယ်ရေးများ တက်ကြွစွာ ဆောင်ရွက်ကြတာ လွန်စွာဂုဏ်ယူဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)က ရေဘေးကယ်ဆယ်ရေး၊ ရေဘေးဒုက္ခ သည်များ ထောက်ပံ့ရေး၊ ရေဘေးသင့် ပြည်သူများ ပြန်လည်တည် ဆောက်ရေး ပရဟိတလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နေ၍ စာအုပ် မထုတ် ဖြစ်သေးဟု ပြောသောကြောင့် စာမူများကို သိမ်းထားလိုက်မိပြန်သည်။

စာရေးသူသည် အပြင်ဆေးခန်းမှာ ဆေးကုနေသော်လည်း မပျောက်ဘဲ အဖျားပြင်းထန်လာခြင်း၊ ချွေးထွက်များ လွန်းခြင်း၊ ချောင်း အဆက်မပြတ် ဆိုးခြင်းများကြောင့် ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၈) ရက်နေ့၌ ညိမ်းဆေးရုံသို့သွားကာ အဆုတ်အထူးကုသမားတော်ကြီး ဒေါက်တာဦးရဲထွန်းကိုပြပြီး ဆေးစစ်ခံယူရသည်။ လပြည့်ကျော် (၈) ရက်နေ့မှ ဝါခေါင်လဆန်း (၁) ရက်နေ့ထိ (၈) ရက်ကြာ ဆေးရုံတက် ကုသလိုက်ရပါသည်။ နှလုံးအထူးကု ဆရာဝန်ကြီး ဦးတင်ထွတ်ပါ ကူညီကုသပေးသည်။ တစ်လကျော်လောက် စာကို ကောင်းကောင်း မဖတ်နိုင်။ အာရုံမဝင်စားနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ 'အာရောဂျပရမာလာဘာ -ကျန်းမာခြင်းသည် လာဘ်တစ်ပါး' ဟု မြတ်ဗုဒ္ဓဟောတာ အလွန် မှန်သည်။ ကျန်းမာခြင်း၏ တန်ဖိုးကို မကျန်းမာမှ သိရသည်။ မကျန်းမာခြင်းသည် လာဘ်အများ

ဆုံးရှုံးသည် ။ ကတိတွေ ပျက်ရသည် ။ မစာနာတတ် နားမလည်တတ်သူများ အတွက် ယုံကြည်မှုတွေ ပျက်ပြား သွားသည် ။

ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်သင့်သည် ။ ကျန်းမာရေး ဗဟု သုတစ်တွေ ရှိဖို့ လိုသည် ။ 'လျောက်ပတ်ကျင့်ငြား၊ လျောက်ပတ်စားနှင့် ၊ ဆေးဝါးစာကြေ၊ သွားလေကာလ၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ ဤငါးလီ၊ လောကီလူ ပေါင်း၊ သက်ရှည်ကြောင်း' ဟူသော စကားတော်ကို သတိမူလိုက်နာသင့်ပါသည် ။ 'နှမြောစာလည်း မစားနဲ့ ၊ အားနာစာလည်း မစားနဲ့ ၊ ဗိုက်ပြည့်အောင်လည်း မစားနဲ့ ' ဟူသော လမ်းညွှန်ချက်ကို အမြဲ အမှတ်ရ ကျင့်ဆောင်သင့်သည် ။ ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)က 'စိန်ခေါ်ပွဲလေး နွဲ့ရအောင်' ဆောင်းပါး၌ ကျန်းမာရေးအဓိကဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြထားပါ သည် ။ နံပါတ်တစ်အချက်အဖြစ် တင်ပြထားသည် ။ ကျန်းမာရေး မပြည့်စုံသောကြောင့် ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)၏ စာမူများ မျက်ကွယ်ပြုထားရ ပြန်သည် ။

ဆေးရုံမှ ဆင်းပြီး သုံးရက်နားကာ ပုလဲဆရာတော်နှင့် တွဲဖက်၍ နှစ်စဉ်ပို့ချမြဲဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သင်ပြရှုမှတ်နည်း ဆရာဖြစ် သင်တန်းကို (၁၃) နှစ်မြောက် သံဃာတော်များအား တစ်နေ့တစ်နာရီ ပို့ချဖြစ်သည် ။ တစ်လသင်တန်းဖြစ်သည် ။ အတွေ့အကြုံလည်း ရင့် ကျက်၍ 'ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သင်ပြရှုမှတ်နည်း (ဆရာကိုင်း)' စာအုပ်ကလည်း ကိုယ်တိုင်ရေးသား ထုတ်ဝေထားသောကြောင့် သင်တန်းပို့ချရာ၌ အထူးကြောင့်ကြဖွယ် မရှိ၊ မပင်ပန်း၊ စေတနာသဒ္ဓါထည့်ကာ ဝီရိယစိုက် ပို့ချရုံသာ ဖြစ်သည် ။ ပညာက အတော်ပြည့်စုံပြီး ဖြစ်နေ သည် ။ သင်တန်းပို့ချနေမှုကြောင့် လည်း ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)၏ စာမူကို ကောက်မကိုင်ဖြစ်ပြန်ပါ။ ဆရာမ မြင့်မြင့်သိန်း (လယ်ဝေး) ရေးသည့် 'ထိုက်သူဆင်မည့် ပန်း' ဝတ္ထုစာအုပ်အတွက်သာ စာမွန်ဦး အမြန် ရေးပေးဖြစ်သည် ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သင်တန်း တစ်လှည့်စီပို့ချရာ စာရေးသူ (၁၀) ရက်တိတိ ပို့ချပြီးနောက် ပုလဲဆရာတော်အလှည့် ရောက်ခိုက် ဝါခေါင် လပြည့်ညဉ့် ရန်ကုန်သွားကာ ကျေးဇူးရှင် ချမ်းသာကြီးဆရာတော်၏ 'ဗုဒ္ဓါနုဿတိနှင့် သစ္စာမေတ္တာဘာဝနာ' စာအုပ် ဒုတိယအကြိမ်ထုတ်ရန် စာမွန်ဦးရေး၍ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးဖြစ်သည်။ ။ နိုင်ငံတော်စာပေဆု (၂၃) ဆုရှင် ဆရာမြေလတ်မင်းလွင်နှင့် အတူ ဆရာ၏ ဇာတိ မကွေးတောင်တွင်းကြီးကြားရှိ စမ်းကြီးရွာသို့သွားပြီး အနားယူလျက် လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ကာ လတ်ဆတ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက် စသော စားဖွယ်ရာများဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာသန်စွမ်းလာအောင် တည်ဆောက်ပြုပြင်ရသည်။ ။ ရန်ကုန်နှင့် မကွေးသို့ သွားရာ၌ လည်း ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ) ၏ စာမူများ ကိုယ်နှင့် မကွာ တစ်ပါတည်း ယူခဲ့သည်။ ။ အားလပ်ချိန်မှာ ဖတ်ရှုတည်းဖြတ်ကာ စာမွန်ဦးရေးဖို့ ရည်ရွယ်၍ သွားလေရာ သယ် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ရန်ကုန်ရောက်တော့ ပုံရိပ်ရှင်ပုံနှိပ်တိုက်မှာ မင်္ဂလာသတင်း ကြားရသည်။ ။ ဝမ်းသာလိုက်သည့် ဖြစ်ခြင်း။ ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)တို့ ၏ စာပေချစ်သူများ အဖွဲ့က ရေဘေးဒုက္ခသည် များ ပြန်လည်တည်ဆောက် ရာ၌ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းနိုင်ရန် ရည်ရွယ်လျက် ဇူလိုင်၊ ဩဂုတ်လများမှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော မိုးရေကလျှံ မြစ်ရေကတိုး သဘာဝဘေးဆိုးကို သင်ခန်းစာယူ ခံစားလျက် စုပေါင်းရေးဖွဲ့သော 'ရှိက်သံ' ကဗျာ စာအုပ် အရင်ထုတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပင်ဖြစ်သည်။ ။

မွန်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်သော 'ရှိက်သံ' ကဗျာစာအုပ် ထုတ်ဝေခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စာရေးသူလည်း ကျန်းမာရေးအတွက် အနှောင်အဖွဲ့ကင်းလျက် အေးဆေးစွာ လွတ်လွတ် လပ်လပ် အနားယူရသောကြောင့် လည်းကောင်း ဝမ်းသာခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ဆ

ရာဇမာန် (အင်းဝ)၊ ဆရာပီတိ(ပေကြီး)တို့ နှင့် စာပေချစ်သူများ အဖွဲ့ကို လည်း ချီးကျူးမိပါသည် ။ ဆရာဇမာန်(အင်းဝ)၏ စာမူများက ခရီးဆောင်အိတ်ထဲမှာ နှစ်ခြိုက်စွာ ပျော်မွေ့နေသည် ။ စာရေးသူနား မကပ်တော့။ ခွဲခွာသွားသည် ။ ဝေးကွာသွားပြန်ပြီပေါ့ တစ်ခါ။

စာရေးသူသည် မန္တလေးပြန်ရောက်၊ သင်တန်းများ ပြီးအောင် ပို့ချ၊ စာပေအနုပညာပွဲများ ၊ ဘာသာရေးအခမ်းအနားများ တက်ရောက်အားဖြည့်ဟောပြောသည့် 'လင်္ကာဒီပခရီးသည် ' စာမူကိုလည်း တည်း ဖြတ် ဖြည့်စွက်ဖြစ်သည် ။ ဆရာဇမာန်(အင်းဝ)၏ 'ရေလိုနေသည့် ပင်ပျိုများ ' စာမူကိုလည်း ဖတ်ဖြစ်သည် ။ ဆောင်းပါး(၁၅)ပုဒ် ဖြစ်သည် ။

ဆရာဇမာန်(အင်းဝ)၏ မွန်မြတ်သန့်ရှင်းသော စိတ်ဓာတ်နှင့် အထူးသဖြင့် တချို့လူငယ်များ ဘာသာရေးအသိပညာ၊ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံ၊ လူ့ကျင့်ဝတ်များ ၊ လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်များ ခေါင်းပါး ပျောက်ကွယ်နေမှုကို လျစ်လျူမရှုနိုင်ဘဲ အားမလိုအားမရဖြစ်နေသော စိတ်ခံစားမှု ၊ အရည်အချင်းပြည့်မီသော ကမ္ဘာကို ရင်ဘောင်တန်းနိုင်သော လူ့စွမ်းကောင်းများ ဖြစ်စေလိုသော စိတ်ဓာတ်များကို ဆရာ၏ ဆောင်းပါးများက လှစ်ခနဲ ပြောပြနေပါသည် ။

'ယနေ့လူငယ် နောင်ဝယ်လူကြီး' ဆိုသည့် အတိုင်း အနာဂတ်သာသနာတော်နှင့် တိုင်းပြည်တာဝန်များ ပခုံးပြောင်း ထမ်းဆောင်ကြ မည့် လူငယ်များ အရည်အသွေး မြင့်မားတိုးတက် ထက်မြက်စေလိုသော စိတ်များ ပြင်းပြထက်သန်နေတာကိုလည်း မီးမောင်းထိုးပြနေသည် ။ ထို့ကြောင့် လူငယ်များ နှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာဇမာန်(အင်းဝ)က -

၁။ လူငယ်များ နှင့် ကိုယ်ကျင့်တရား

၂။ လူငယ်များ နှင့် အနာဂတ်ကမ္ဘာ

၃။ လူငယ်များ နှင့် ငါးပါးသီလ

၄။ လူငယ်များ နှင့် ဘာသာရေး

၅။ လူငယ်များ နှင့် ယဉ်ကျေးမှု

၆။ လူငယ်များ နှင့် လောကပါလတရားဟု

ဆောင်းပါးများ အထူးပြုရေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ။

လူကြီးနှင့် လူငယ် ဆက်ဆံရေး၊ လူငယ်အချင်းချင်း ပေါင်းသင်းရေး ဟူသော ကျင့်ဝတ်များ တွင် 'ချစ်စေလိုလည်း ခံတွင်းလက်လေးသစ်၊ မုန်းစေလိုလည်း ခံတွင်းလက်လေးသစ်၊ နှုတ်ချို သျှိုတစ်ပါး' ဆိုသည့် အတိုင်း စကားပြောယဉ်ကျေးမှုကိုလည်း မလစ်ရအောင် 'ချိုသာ ယဉ်ကျေး နှလုံးအေး' ဆောင်းပါး၌ ရေးပြထားတာ လွန်စွာ သတိထား လိုက်နာသင့်ပါသည်။ ။

၁။ မတူတာလေးတွေဖြုတ်ပြီး တူတာလေးတွေ ဖြည့်ကြည့် ရအောင် ၊ ၂။ ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဘဝဖြတ်သန်းခြင်း၊ ၃။ သူတစ်ပါးကို အကောင်းမြင်အောင်ကြည့်ပြီး စိတ်ဓာတ်လေးတွေမြှင့်တင်ပါ။ ၄။ အပေါ်ယံကြည့်ပြီး မဆုံးဖြတ်လိုက်ပါနဲ့ ဆောင်းပါးများ ဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ကွဲလွဲခွင့်ရှိ၍ ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲ နေထိုင်နိုင်တတ်မှု ကို ညွှန်ပြနေပါသည်။ ။

အလှူရေစက် လက်နှင့် မကွာ ပြုနေကြသူများ ၊ အသုံးနှင့် အဖြုန်း နားလည်ပြီး ဉာဏ်ယှဉ်ကာ ရွေးချယ်လျက် အဆင့်မြင့်မြင့် လှူဒါန်းတတ်အောင် 'ပါရမီမြောက်သောအလှူ ဖြစ်ပါစေ' ဆောင်း ပါးဖြင့် သတိပေးထားသည်။ ။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကျင့်သုံးဖြာတွင် ဒါနသည် ပြုလုပ်

ရလွယ်သောကြောင့် နက်ရှိုင်းစွာ ယုံကြည်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊
မိရိုးဖလာ ဓလေ့ထုံးစံကြောင့် လည်းကောင်း အများအားဖြင့်
ပြုလုပ်နေကြသည်။ ။ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်သူများ ရော၊ မယုံကြည်
သူများ ပါ တစ်ခါတရံ ပရဟိတခေါင်းစဉ်ဖြင့် လှူဒါန်းနေကြ သည်။ ။ မှ
န်ကန်သော လှူဒါန်းမှုဖြစ်အောင် စွမ်းဆောင်တတ်ဖို့ တိုက်
တွန်းထားပါသည်။ ။

'စိန်ခေါ်ပွဲလေး နွဲ့ရအောင်' ဆောင်းပါးနှင့် 'အလင်းတိုင်မှ သည် အ
လင်းရောင်ဆီသို့' ဆောင်းပါးများ သည် မည်သူမဆို မိမိကိုယ်တိုင် ပြည့်
စုံသူဖြစ်အောင် ဦးစွာဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးရပြီး သူတစ်ပါး ကိုလည်း လက်
ဆင့်ကမ်း ဖြန့်ဝေတတ်ရန် ဦးတည်ရေးထားသော ဆောင်းပါးများ ဖြစ်
သည်။ ။ 'လိုက်ပွဲ' ဆောင်းပါးသည် ဘယ်အရာမဆို ကောင်းသည် ဖြစ်စေ
၊ မကောင်းသည် ဖြစ်စေ အစရှိ အနောင်နောင်
ဖြစ်တတ်ပြုလုပ်တတ်ကြောင်း မီးမောင်းထိုးပြနေသည်။ ။ မကောင်းတာ
ကို မစမိစေဘဲ ကောင်းတာကို စဖြစ်အောင်
စလုပ်သင့်ကြောင်းကိုလည်း နားလည်စေပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်၌ ပျိုးပင်နှင့် တူသော လူငယ်များ အပြစ်ကင်း အမှားရှင်း
လျက် လွတ်လပ်* ငြိမ်းချမ်း ပျော်ရွှင်စွာ ရှင်သန်ခွင့်ရအောင် ဥယျာဉ်မှူး
လယ်သမားနှင့် တူသော လူကြီးများက ငါသိငါတတ် ငါသာ အမြတ်ဟု
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးနေသော သူတစ်ပါးကို လက်တွဲ မခေါ်ဘဲ
အမြဲတမ်း အထင်သေးကာ နှိမ့်ချတတ်သောမာန၊ လူငယ်များ အောင်မြင်
မှုမရအောင် ပိတ်ဆို့တတ်သည့် ဝန်တိုငြူစူမှု ဣဿာမစ္ဆရိယများ ၊ မ
ကောင်းသောစိတ်ဓာတ်များ ၊ ပယ်ခွာ၍ လူငယ်တွေ ကြီးပွား တိုးတက်
အောင်မြင်စေချင်သော ချစ်ခင်ခြင်းမေတ္တာရေး၊ သနားစောင့် ရှောက်
ဖေးမပေးခြင်း ကရုဏာရေး အောင်မြင်သွားလျှင် ဝမ်းမြောက်တတ်မှု မှ

ဒီတာရေးများကို အခြေခံလျက် မှားမှန်ကောင်းဆိုး ကြောင်း ကျိုးဝေဖန်တတ်သော ပညာရေး သည်းခံခွင့်လွှတ်တတ်၍ အမှန်လမ်း ပေါ်လျှောက်လှမ်းတတ်အောင် စွမ်းဆောင်ပေးမှု ခန္တီရေးများ ပက်ဖျန်းပေးကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း လမ်းညွှန်ထားပါသည်။ ။ ရေလိုနေသော ပျိုးပင်များ ရှင်သန်ကြီးထွားခွင့်ရအောင် ရေလောင်းပေးကြစေလိုပါသည်။ ။ ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ)လည်း စာပေရေချမ်းများ အစဉ်ပက်ဖျန်းပေးနိုင် ပါစေဟု မေတ္တာရေ သွန်းလောင်းနေမိပါသည်။ ။

စာရေးသူသည် ဆရာဇွဲမာန်(အင်းဝ) ၏ 'မိုးရေလိုသည့် ပင်ပျိုးများ ' စာမူကို ဖတ်ရှုနေစဉ် ဂီတစာဆို မောင်မောင်လတ်ရေး၍ စန္ဒရားချစ်ဆွေ သီဆိုသော 'တိမ်တမန်' သီချင်းကို ငြီးမိပါသည်။ ။ စန္ဒရားချစ်ဆွေ၏ အသံကိုလည်း ကြားယောင်နေမိပါသည်။ ။

သူ့ချစ်မိတ်ဆွေ... ဒို့မြန်မာနိုင်ငံမြေ... လက်ဆောင်ပါးတယ်... မိုးပုလဲပန်းတွေ... ရွာပါစေလေ... အေးအေးချမ်းချမ်း ရွာပါစေ...။ ။

တက္ကသိုလ်တေဇာလင်း
၁၈-၉-၂၀၁၅
၀၉-၄၇၁၁၀၃၆၈
၀၉-၂၅၀၃၈၃၇၀၅

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှာ သမိုင်းဆိုတာ ရှိကြပါတယ်။ သမိုင်းထင်ရှားတာ သမိုင်းမထင်ရှားတာပဲ ရှိပါတယ်။ တချို့က ကိုယ့်သမိုင်းထင်ရှားအောင် လုပ်ကြတယ်။ တချို့က ကိုယ့်သမိုင်းကိုလှပအောင် ခြယ်မှုန်းကြတယ်။ တချို့က ကိုယ့်သမိုင်းကို မှတ်တမ်းတင်ထားကြတယ်။ တချို့က ကိုယ့်သမိုင်းကို ဂရုမစိုက်ကြဘူး။

တကယ်တော့ သမိုင်းဆိုတာ ရှိနေသင့်တယ်။ သမိုင်းဟာ နောက်လာနောက်သားတို့ အတွက် လမ်းပြမြေပုံတစ်ခု ဖြစ်တယ်။ သမိုင်းကောင်းရှိတဲ့ နိုင်ငံဟာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်တာပါပဲ။ လူကြီးတွေ ပညာရှိတွေ ပညာရှင်တွေရဲ့ သမိုင်းဟာ လူငယ်တွေအတွက် ရတနာထိုက်တဲ့ လမ်းပြ မြေပုံတွေပါ။

အဲဒီတော့ ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေပါစေ ကိုယ့်သမိုင်းလေးတော့ မပျောက်ပျက်အောင် မှတ်တမ်းတင်ထားသင့်တယ်။ နောင်တစ်ချိန်မှာ ကိုယ့်သမိုင်းဟာ ကိုယ့်အတွက် အကျိုးကျေးဇူး မဖြစ်တော့ရင်တောင် လူငယ်တွေအတွက်တော့ လမ်းပြမြေပုံအဖြစ်တော့ ရနေမှာ ပါ။

အဲဒါကြောင့် ကိုယ့်ဘဝရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သမိုင်းလေးကို မှတ်တမ်းတင်ထားသင့်တယ်လို့ စာရေးသူ ယုံကြည်မိပါတယ်။ ယုံကြည်မိတဲ့ အတိုင်း စာရေးသူဘဝရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသလေးကို မှတ်တမ်းတင်

ထင်ထားလိုက်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ အခြားမဟုတ်ပါဘူး စာရေးသူ ရေးသားထားတဲ့ ဆောင်းပါးတွေထဲက အချို့ကို စုစည်းကာ စာအုပ်ငယ် အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ထားလိုက်ခြင်းပါ။

အစက ဒီလိုစာအုပ်လုပ်ဖို့ အထိ မရည်ရွယ်မိခဲ့ဘူး။ ငယ်ငယ်ကတည်းက စာရေးခြင်းကို ဝါသနာပါတော့ စာရေးရတာကိုပဲ ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ ကိုယ်ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စာရေးပြီး ဖြေသိမ့်တဲ့ အကျင့်လေး တစ်ခု တည်ဆောက်ထားခဲ့တယ်။ နောက်တစ်ခုက ဘယ်လိုစာပဲ ဖြစ်ဖြစ် လေးစားတန်ဖိုးထားတယ်။ ကိုယ့်အတွက် အကျိုးကျေးဇူး များ တယ် ဆိုရင် ဖတ်ဖြစ်တာများ တယ်။ အဲဒီလိုအလေ့အကျင့်လေး တွေက ကိုယ့် ကိုယ်ကို တွန်းအားတွေ ဖြစ်စေခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုတွန်းအား တွေ ရလာတိုင်း စာရေးချင်စိတ်တွေ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တယ်။ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်က ကိုယ်သိသော အသိဉာဏ်လေးတွေကို တခြားသူတွေ သိစေချင်တယ်။

စာအုပ် စာပေထဲက အသိဉာဏ်တွေ တခြားသူတွေ ဖတ်စေချင်တယ်။ သိစေချင်တယ်။ အခုလို မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်တွေမှာ ရေးလို့ ရတယ်လို့ လည်း မသိသေးဘူး။ ကိုယ့်ဗလာစာအုပ်ထဲမှာ ပဲ ရေးထားခဲ့တယ်။ နောက်တော့ စာဖတ်အားကလည်း ကောင်းလာသလို မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း တွေကလည်း ပြောပြ၊ ဆရာသမားတွေကလည်း ညွှန်ပြနဲ့ ကိုယ့်စာလေး တွေ မဂ္ဂဇင်း ဂျာနယ်တွေမှာ ရေးလို့ ရတယ်ဆိုတာ သိလာခဲ့ရတယ်။

စာရေးသူ စာပေနယ်ထဲ ရောက်လာတော့ ထူးထူးခြားခြား ပထမ သုံးခု ရလိုက်တယ်။ အဲဒါတော့ အခြားမဟုတ်ပါဘူး။ စာရေးသူ ပထမ ဆုံးပုံနှိပ်ဖော်ပြခံရတာက ကဗျာ၊ ပထမဆုံးဆုရတာက ဝတ္ထု၊ ပထမဆုံး ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း စာအုပ်ထုတ်ဖြစ်တာက ဆောင်းပါး ဆိုတာပါ။

သူများ တွေအတွက်မသိပေမယ့် စာရေးသူအတွက်တော့ ထူးထူးခြားခြားပါ။ အဲဒီအတွက်လည်း ဂုဏ်ယူမိပါတယ်။ စာရေးသူဟာ သူများ တွေလို အနုပညာအသိုင်းဝိုင်းနဲ့ နီးစပ်ခဲ့လို့ စာရေးဖြစ်တာ မဟုတ်ခဲ့ဘူး အခုလို စာတွေရေးတဲ့ အတွက် အခက်ခဲတွေ အများကြီးကျော်ဖြတ် ခဲ့ရသလို ဝေဖန်သံတွေ ကဲ့ရဲ့ သံတွေ ရှုတ်ချသံတွေ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ကြားခဲ့ရပါတယ်။

အခက်ခဲတွေအများကြီး ကြုံတွေ့ရပြီး နှလုံးသားဒဏ်ရာတွေလည်း အများ သား ရခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံး ဘယ်လိုပဲကြုံကြုံ ငါဖြစ်အောင်လုပ်မယ်လို့ စဉ်းစားပြီး စာပေကို ဒီထက်မကလိုက်စား လာခဲ့တယ်။ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေ ဆရာသမားတွေ လိုက်မေးပြီး ဘယ်လိုလုပ်သလဲ ဘယ်လိုရေးရသလဲ အမျိုးမျိုးအဖုံ မေးခဲ့တယ်။ အားလုံးကလည်း သေချာချာ ပြောပြ ရှင်းပြ လမ်းညွှန်ပြကြပါတယ်။ မဂ္ဂဇင်းဂျာနယ်တွေ မှာ စာရေးတော့မယ်ဆိုရင် ကလောင်ဆိုတာ လိုတယ်တဲ့ ကလောင်ရှိမှ ဖြစ်မယ် ကလောင်ရှိလားမေးတော့ ကလောင် ဆိုတာ ဘာလဲမသိ၊ ဘာကိုခေါ်တာလဲမသိ၊ အဲဒါနဲ့ ကလောင်ဆိုတာ ဘာကိုခေါ်တာလဲဆိုတော့ ကလောင်ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ နာမ်စားနာမည် တစ်ခုပဲ ကိုယ်က အဲဒီနာမည် တစ်ခုနဲ့ စာရေးတွေရေးရမယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုပေးရမှန်းမသိခဲ့ဘူး။ ဒါနဲ့ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေ ဆရာ သမားတွေ မေးရပြန်တယ်။

တချို့က ကိုယ့်နာမည်အရင်းကို ပေးကြတယ်၊ တချို့က ကိုယ်တန်ဖိုးထား နှစ်သက်တဲ့ နာမ်စားတွေကို ပေးကြတယ်၊ တချို့က ကိုယ့်မိဘအမည် ကိုယ့်ရပ်ရွာအမည် စတဲ့ အမည်လေးတွေပေးကြတယ် 'မင်းလည်း မင်းကြိုက်သလိုပေးတဲ့ '။ ဒါနဲ့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ နာမည်တွေ လိုက်စဉ်းစားတယ်အဆင်မပြေဘူး။ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေ ပေးတဲ့ နာမည်တွေလည်း ကိုယ်ကမကြိုက် ဘယ်လိုစဉ်းစားစဉ်းစား အဖြေ

က ထွက်မလာတာနဲ့ ဒီအတိုင်းထားလိုက်တယ်။

နောက်တစ်ခါ စာရေးချင်တဲ့ စိတ်က အားသန်လာခဲ့ပြန်တယ်။ ကဲ ဒီတစ်ခါတော့ ငါဖြစ်အောင်လုပ်မယ်လို့ အားတင်းလိုက်တဲ့ အခါ နာမည်တစ်ခုကို စဉ်းစားမိလာခဲ့တယ်။ အဲဒါကတော့ ဇွဲမာန် ဆိုတဲ့ နာမည်ပါ။ ငါမဖြစ်ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ ဇွဲ၊ အားအင်ဖြစ်စေသော မာန်၊ ဘယ်လိုအခက်ခဲဖြစ်ဖြစ် ကျော်ဖြတ်မယ်ဆိုတဲ့ မာန်၊ ဘယ်သူတွေဘာတွေပဲပြောပြော ငါလျှောက်ရမည့် လမ်းကို လျှောက်မယ်ဆိုတဲ့ ဇွဲနဲ့ မာန် ကို ပေါင်းစပ်ပြီး ဇွဲမာန်ဆိုတဲ့ နာမည်လေး ကလောင်အဖြစ် သုံးမိတာပါ။

ဇွဲမာန် နောက်က အင်းဝ ဆိုတာကတော့ ကိုယ့်မြို့ရဲ့ အထင်ကရ သမိုင်းတွေထင်ကျန်နေတဲ့ အင်းဝ နေပြည်တော်ကြီး တစ်နေ့ အရင်လို နေလိုလလို ထွန်းကားစေရမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အင်းဝ နေပြည်တော်ကြီးကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ထည့်မိတာပါ။ အမှန် တကယ်တော့ စာရေးသူက တံတားဦးမြို့နယ်က သပြေကန်ဆိုတဲ့ ရွာလေးမှာ မွေးဖွားခဲ့တာပါ။ အင်းဝက မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် စာရေးသူ ကျေနပ်ပါတယ်။ စာရေးသူဟာ စာရေးဆရာမဟုတ်ပါဘူး။ ဝါသနာအားကြီး၍ စာရေးနေတာပါ။ ယခုအချိန်ထိလည်း မိမိကိုယ်ကိုယ်ကို စာရေးဆရာလို့ မခံယူရဲသေးပါဘူး။ စာပေးဝါသနာထုံ၍ လေ့လာသင်ယူနေတဲ့ စာရေးသူတစ်ယောက်ပါ။ စာရေးသူဟာ စာဖတ်သူကို ကိုယ့်ရဲ့ ဆရာလို့ အမြဲခံယူထားပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် စာရေးသူရေးသမျှ စာတွေကို အမြဲပြုပြင်ပေးပါလို့ စာဖတ်သူကို တောင်းဆိုပါတယ်။ ယခု စုစည်း၍ ရေးသားထုတ်ဝေ လိုက်သော မိုးရေလိုသည့် ပင်ပျို့များ စာအုပ်ထဲက ဆောင်းပါးအများ စုဟာလ

ည်း အယ်ဒီတာ စားပွဲကိုဖြတ်ကျော်ပြီးသားတွေပါ။ ဖြတ်မကျော် ရသေး
တဲ့ ဆောင်းပါးတွေဟာလည်း အခုမှ ကောက်ရေးလိုက်တာ မဟုတ်ပါ
ဘူး။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ခံစားချက်တို့ ဖြင့် လူငယ်တွေအတွက် လွန်ခဲ့
သောနှစ်တွေက ရေးခဲ့တဲ့ ဆောင်းပါးတွေပါ။

စာရေးသူဟာ ကိုယ်တတ်သိထားတဲ့ ဘာသာရေးအသိမြင်တွေကို
လူငယ်တွေမှာ သိစေချင်တယ်။ လူငယ်တွေ ဘာသာရေး အသိမြင်တွေ
တိုးပွားစေချင်တယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း လူငယ်ဖြစ် လေတော့ လူင
ယ်တွေရဲ့ ကျေးဇူးအထူးတင်ကြောင်း စိတ်နေသဘော ထားကို သိမြင်မိ
တယ်။ အဲဒီအတွက် လူငယ်တွေကို ဘာသာရေး စိတ်ဓာတ်တွေ ရှင်သန်
စေချင်တယ်။ ပျိုးပင်တွေမှာ မိုးရေလိုအပ်နေသလို လူငယ်တွေမှာ
လည်း ဘာသာရေး လိုအပ်နေပါတယ်။ လိုအပ်နေတဲ့ ဘာသာရေးကို စာ
ရေးသူ စွမ်းနိုင်သလောက် ဖြည့်ဆည်းပေးတဲ့ သဘောပါ။

စာရေးသူဟာ ငယ်ငယ်ကတည်းက ဘာသာရေးနယ်ပယ်ထဲမှာ ကြီး
ပြင်းလာရတော့ အတော်သင့် ဘာသာရေးကို သိနားလည်ခဲ့ပါတယ်။ ကို
ယ်သိထားသိသည့် အလျှောက် လူငယ်တွေ ကလေးငယ်တွေကို
တဆင့်ပြန်လည် မျှဝေပေးပါတယ်။

ယနေ့အချိန်ထိ ဘာသာရေးသင်တန်းတွေ ယဉ်ကျေးမှု သင်တန်း
တွေ ဓမ္မစကူးလ်သင်တန်းတွေ သင်ပေးပါတယ်။ အဲဒီလိုသင်ပေးရင်း ပ
င်ပျို့နဲ့ တူသော လူငယ်တွေမှာ မိုးရေတည်းဟူသော ဘာသာ ရေးလိုအပ်
နေတာ တွေ့မြင်ခဲ့ရတယ်။ လိုအပ်နေတဲ့ ကွက်လပ်လေးကို စာရေးသူ စွ
မ်းနိုင်သလောက် ဖြည့်ဆည်းခွင့်ရတဲ့ အတွက်လည်း ကျေနပ်မိပါတယ်။
စာရေးသူ အများကြီးမမျှော်လင့်ပါဘူး။ ခုလို ဖြည့်ဆည်း ပေးလိုက်ရလို့
စာဖတ်သူအတွက် တစ်ထောင့်တနေရာကနေ အကျိုး ကျေးဇူးဖြစ်ထွန်း

မယ် ဆိုရင် ရေးသားရကျိုးနပ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ အခုလို စာအုပ် ထုတ်ဝေနိုင်တာဟာလည်း စာရေးသူ တစ်ယောက်တည်း အစွမ်းကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ အားလုံးက ဝိုင်းဝန်းပံ့ပိုးမှုကြောင့် စာရေးသူအတွက် မှတ်တိုင်လေးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့တာပါ။

အထူးသဖြင့် စာရေးသူကို မွေးဖွားပေးတဲ့ တံတားဦးမြို့နယ်၊ သပြေကန်ရွာနေ ဦးကံကြိုင်+ဒေါ်တင်ကျန်၊ ပိဋကတ်ဘဏ်တိုက်ကို ကျွမ်းကျင်သက်သာစွာ ဖွင့်တတ်ရန် ကကြီးခွေးကအစ သင်ကြား ပေးသော ကျောင်းသစ်ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ အာသဘ၊ စာပေ ပိဋကတ်၌ ဝေဖန်ခွဲခြားနိုင်အောင် သင်ပြပေးသော ဆရာတော်များ ၊ စာရေးသူလိုအပ်သမျှ ဖြည့်ဆည်းပေး၍ စာရေးသူကို စောင့်ရှောက်ပေးသော အောင်သပြေဆရာတော် ဦးသုမန၊ စာရေးသူ၏ ဝါသနာကိုအမြဲမြှင့်တင်ပေး၍ အမြဲလိုလို စောင့်ရှောက် လမ်းညွှန်ပေးသော ဘဝတံခွန်ဆရာတော် ဦးဇောတိက၊ စာရေးသူငယ်ငယ်ကစလို့ ယနေ့အချိန်ထိ ဘာပဲလိုလို ဘာပဲလုပ်လုပ် ဖြည့်ဆည်းပေးသော စာရေးသူ၏ အကိုတော်များ ဖြစ်သော ဦးပညာဝံသ၊ ဦးပညာဒီပ စတဲ့ အစ်ကိုတော်၊ အစ်မတော်၊ ညီတော်များ ၊ စာရေးသူ၏ စာအုပ်အတွက် အမှာ စာရေးသား ချီးမြှင့်ပေးပါသော ဆရာတော် ဦးတေဇနိယ (စာရေး ဆရာ တက္ကသိုလ် တေဇာလင်း) ကို စာရေးသူရင်ထဲ၌ အမြဲမှတ်တမ်း တင်ထားပါတယ်။

ထို့နောက် သွေးသားရင်းမခြား စာရေးသူစာပေခရီးဖြောင့်ဖြူးအောင် စောက်ရှောက်ပေးခြင်း စာရေးသူ ဘာပဲလုပ်လုပ် အမြဲဖြည့် ဆည်းပေးသော နောင်တော် အရှင်စန္ဒကုမာရ(ရွှေကြိဂံ)၊ စာရေးသူ စာပေတွေကို အမြဲလိုလို တည်းဖြတ်ပေး၍ စာရေးသူအတွက်ဆို သည်းခံပေးကာ ယခု စာရေးသူစာအုပ် အစအဆုံးစာအုပ်ဖြစ်သည် အထိ မကဘဲ စာအုပ်၏ အဝဝကို တာဝန်ယူ စီမံပေးသော အစ်ကိုတော် စာရေးဆရာ အယ်ဒီ

တာ ဝီတိ(ပေကြီး)။ စာရေးသူ စာအုပ်ထုတ်ဝေ နိုင်ရန် ပညာပါရမီဖြည့် ဆည်း၍ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုဖြင့် ဓမ္မအောင်လံ လွှင့်ထူပေးကြသူများ ၊ စာပေချစ်သူများ ၊ အဖွဲ့သူအဖွဲ့သားများ ၊ စာရေးသူနှင့် ပတ်သက်သည့် ကောင်းဆိုးဟူသမျှကို မျှဝေခံစားပေးကြသော မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း ညီ အကိုမောင်နှမများ ၊ စာအုပ်ကို အထက်တန်းကျကျ မျက်နှာပန်းလှလှဖြ စ်အောင် သေသပ်လှပအောင် ပြုလုပ်ပေးသော ပုံရိပ်ရှင် မိသားစု၊ မျက် နှာဖုံးပန်းချီဆွဲပေးသော ဗဂျီလင်းဝဏ္ဏနဲ့ ကျေးဇူး တင်ထိုက်သူအားလုံး အား စာရေးသူ ဤနေရာကနေ ကျေးဇူးအထူးတင်ကြောင်း မှတ်တမ်း တင် ဂုဏ်ပြုလိုက်ပါတယ်။

စာရေးသူဟာ နုနယ်သူဝီဝီ စာရေးသူ၏ မိုးရေလိုသည့် ပင်ပျို့များ စာအုပ်လေးကို စာဖတ်သူကို ဖတ်စေချင်သည့် စေတနာအား ကြီးသောကြောင့် စာဖတ်သူများ လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ အကယ်၍ အမှားအယွင်းများ ပါဝင်ခဲ့သည် ရှိသော် နားလည်ခွင့်လွတ် ပြင်ဆင်ပေးကြရပါရန် မေတ္တာရပ်ခံရင်းဖြင့် စာဖတ်သူတို့ ၏ အားအင် သစ်တို့ ဖြင့် ရှေ့ဆက် လျှောက်လှမ်းနေပါမည်ဟု မှတ်တမ်းရေးလိုက် ပါတယ်။

ဇွဲမာန်(အင်းဝ)
၂၄.၇.၂၀၁၅

လူငယ်နှင့် ယဉ်ကျေးမှု

ယဉ်ကျေးမှုဟူသည် လူတွေရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ဘာသာတရားတို့ ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု စသည် အားဖြင့် နေရာတိုင်းမူ့ ယဉ်ကျေးမှုတွေရှိနေကြပါတယ်။ ထိုအထဲမှ တဆင့် အလေးဂရုပြု အားထားရမှာ က -

(၁) ရိုင်းစိုင်းသောဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို ရှောင်ကြဉ်သော ကာယကံယဉ်ကျေးမှု (ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ယဉ်ကျေးမှု)

(၂) ရိုင်းစိုင်းပြောဆိုဆက်ဆံမှုကို ရှောင်ကြဉ်သော ဝစီကံ ယဉ်ကျေးမှု (နှုတ်မှုပိုင်းဆိုင်ရာ ယဉ်ကျေးမှု)

(၃) ရိုင်းစိုင်းညစ်နွမ်းသောကြံ့စည်မှုကို ရှောင်ကြဉ်သော မနောကံ ယဉ်ကျေးမှု (စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာယဉ်ကျေးမှု) သုံးမျိုးရှိကြပါတယ်။

ထိုသုံးမျိုးကို ယနေ့လူငယ်တွေ အလေးမထားကြသည် ကို တွေ့မြင်နေကြရာ အတော်လေးပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါတယ်။ ယဉ်ကျေးမှုဆိုတာ လူအများ ဆက်ဆံရမည့် အရာ မဟုတ်ပါလား။ လူအများ ရဲ့ ပါးစပ်ဖျားမှာ တော့ 'ယဉ်ကျေးမှု ယဉ်ကျေးမှုလို့ ပြောနေကြပေမယ့်၊ တကယ်တမ်းလုပ်ရပ်တွေနဲ့ တခြားစီဖြစ်နေကြပါတယ်။ ဘုရားကျောင်းကန် စေတီပုထိုးတွေဆီသို့ သွားတဲ့ အခါ ရိုင်းစိုင်းသော ဝတ်စားဆင်ယင်မှု တွေ ဝတ်ပြီး သွားလာနေကြတာတွေ၊ ရဟန်းသံဃာတွေကို ရိုသေရမှန်းမသိ

ဘဲ ရိုင်းစိုင်းသောစကားတွေနဲ့ ပြောဆိုနေကြတာတွေ မြင်တွေ့နေရ ပါတယ်။ ဒါဟာ ဘာသာတရား ယဉ်ကျေးမှု မရှိလို့ ဖြစ်နေကြတာပါ။

အမှန်တော့ ယဉ်ကျေးမှုဟာ သနပ်ခါးပင်ရဲ့ အခေါက်လိုပါပဲ သနပ်ခါးပင်ရဲ့ အခေါက်ဟာ ငယ်သောအခါမှာ တန်ဘိုးမရှိသလို ထင်ရပေမယ့်၊ ကြီးရင့်သောအခါ မိန်းကလေးတွေ အတွင်းအမြတ်ထားရတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခု၊ လူတွေနှစ်သက်တဲ့ အမွှေးနံ့သာပင်တစ်ပင် ဖြစ်လာရတယ် မဟုတ်လား။ ယဉ်ကျေးမှုဆိုတာဟာလဲ ထို့အတူပါပဲ၊ မိမိငယ်စဉ်အခါ ဆရာမိဘတွေကို ရိုသေရကောင်းမှန်းမသိ၊ ကိုယ့်ထက်ကြီးသူတွေကို လေးစားရမှန်းမသိ၊ ယဉ်ကျေးမှုဆိုတာ ဘယ်လိုယဉ်ကျေးရမှန်းလည်း မသိ၊ ယဉ်ကျေးမှုရဲ့ တန်ဖိုး မရှိဘူးလို့ ထင်မြင်ရပေမယ့် ကြီးရင့်သော အခါမှ ယဉ်ကျေးမှုရဲ့ အရသာ ခံစားရမှာ မှချပါပဲ။

ယဉ်ကျေးလိမ္မာတဲ့ သူတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်လောက်အရာ ရောက်သလဲဆိုရင် -

၁။ လူချစ် လူခင် ပေါကြွယ်မယ်၊

၂။ လူအများ လေးစားခံရမယ်၊

၃။ လူအများ ချီးမွမ်းခံရမယ်၊

၄။ အဖွဲ့စည်းတစ်ခုမှာ အကြီးအကဲဖြစ်နိုင်တယ်၊

၅။ ကိုယ်ဒုက္ခရောက်နေချိန်မှာ ကူညီမည့် သူပေါများ မယ်၊

၆။ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသသွားသွား မိမိအတွက် နေစရာ စားစရာပူပင်ကြောင့် ကြမရှိ နေရမယ် စားရမယ်။

ဒါတွေဟာ ယဉ်ကျေးလိမ္မာစွာနေမှု ပြောဆိုမှု ဝတ်စားဆင်ယင်မှု ရှိတဲ့ သူတွေမှာ ရနိုင်တဲ့ အကျိုးတွေပါ။ လူအများ စုဟာ ယဉ်ကျေးမှုကို

ဘာမှ အသုံးမဝင်တဲ့ အမှိုက်လို အလေးမထားကြပေမယ့် တကယ် တန်ဖိုးကြီးမားတဲ့ အရာပါ။ လူတွေတန်ဖိုးထားနေကြတဲ့ သဘာဝ မြေ သြဇာဆိုတာ မသိကြဘူး။ ဘယ်အရာမဆို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးနဲ့ ပြောဆို ဆက်ဆံလုပ်မယ်ဆိုရင် အောင်မြင်စွာပြီးစီးနိုင်ပါတယ်။

ယခုလောကမှာ ကြီးသောဆရာမိဘ သက်ကြီးရွယ်အို သူကြီးသူမ တွေကို ရိုသေရမှန်းမသိ ကိုယ်နဲ့ ရွယ်တူကိုလည်း ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ဆက်ဆံ အလေးထားရမှန်းလည်း မသိ၊ ကိုယ့်အောက်ငယ်သူတွေကိုလည်း မေတ္တာကရုဏာရှေ့ထားပြီး သနားကြင်နာရမှန်းမသိ ဖြစ်နေကြတာ စာရေးသူရော စာဖတ်မိတ်ဆွေတွေရော တွေ့မြင်နေရတာ မဟုတ်လား။

'ကြီးသူကိုရိုသေ၊ ရွယ်တူကိုအလေး၊ ငယ်သူကိုသနား'ဆိုတဲ့ စာပိုဒ်ဟာ ယနေ့ခေတ်လူငယ်တွေနဲ့ မသက်ဆိုင်သလို ဖြစ်နေကြတာကို တွေ့မြင်နေရတယ်။ ဒါဟာ မဖြစ်သင့်တဲ့ ကိစ္စပါ။ ငယ်ငယ်ကသင်ခဲ့ဖူးတဲ့ လင်္ကာလေးကို ပြန်ပြီးအမှတ်ရနေမိတယ်။

'လမ်းသွားရာတွင် ယဉ်အကျေးနဲ့ ၊

ညီ ညီမတို့ လိုက်နာဖွယ်။

သက်ကြီးရွယ်အို လမ်းဖယ်ပေးလို့ ၊

ကုသိုလ်မနေး ပြုပါ့မယ်။ ပြုမယ် ပြုမယ်'

ဒီလင်္ကာလေးဟာ အတော့်ကိုလိုက်နာဖွယ်ကောင်းတဲ့ လင်္ကာလေးပါ။ ဒါပေမဲ့ လင်္ကာဟာလဲ လင်္ကာတွေနေလေ့ရှိတဲ့ စာအုပ်တွေထဲမှာ ပျော်မွေ့နေရတယ်။ လက်တွေ့ကျကျ ဘယ်သူမှ ကျင့်ကြံမှု မပြုကြဘူး။

လူငယ်ရော လူကြီးရော ကြုံရင်ကြုံသလို ပြောဆိုနေကြတာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှုဆိုတာတွေ မေ့လျော့နေကြတယ်။ ပိုဆိုးတာက ခုခေတ်လူငယ်တွေပါ။ ခေတ်ကနည်းပညာခေတ် ဖြစ်နေတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုက အတော့်ကို မြန်ဆန်နေ တယ်။ လူမှုကွန်ယက်တွေဖြစ်တဲ့ ခေတ်သမယ စာမျက်နှာတွေမှာ စကားပြောဆိုနေကြတာ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ မရှိကြတော့ဘဲ မကြားဝံ့မနာသာ ဆဲဆိုနေကြတာတွေ့မြင်နေရတယ်။ ဒီလိုဖြစ်နေတာ မကောင်းပါဘူး။ ပိုဆိုးတာက ပြင်ပဆက်ဆံမှုကို ရိုက်ခတ်လာခြင်းပါပဲ။

လက်တွေ့ကျကျ ဆက်ဆံတဲ့ အခါမှာ လည်း မတူယူသင့်တဲ့ အတူယူမှုတွေ တူယူကြပြီး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် တွေ့ဆုံကြလို့ နှုတ်ဆက်ကြတဲ့ အခါ 'မင်္ဂလာပါ' ဆိုတဲ့ စကားအစား 'ဟေ့ကောင်ကြီး၊ သားကြီး၊ +++သားကြီး၊ ဘယ်ကလာတာလဲ၊ ဘယ်မှာ နေတာလဲ၊ ဘယ်သွားမလို့ လဲ' စသည် သိမ်ဖျင်းသောစကားတွေနဲ့ နှုတ်ဆက် ကြတာကို တွေ့မြင်နေရတယ်။ ဒါကို လူငယ်တွေက ခေတ်လူငယ် စတိုင်လ်တဲ့ ။ ဂုဏ်ယူမှုတွေကို ပြုလုပ်နေကြတယ်။ လွဲမှားသောအတွေး အခေါ်တွေကို လက်ခံနေကြပြီး လွဲမှားစွာကျင့်ကြံနေကြတယ်။ ဒါတွေကို ဆရာမိဘလူကြီးသူမတွေက ပြောဆိုဆုံးမသင့်အပ်လှပေတယ်။ ဒီလိုသာ မပြောမဆိုလွတ်ထားမယ်ဆိုရင် ယဉ်ကျေးမှုဆိုတဲ့ စကားဟာ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ဖွယ်ရှိပါတယ်။

ယခု လောကသဘာဝကြီးက တစ်စတစ်စနဲ့ ပြောင်းလဲလာသလို လူတွေရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတွေဟာလဲ တစ်စတစ်စပြောင်းလဲလာတာ အမှန်ပါပဲ။ လူတွေရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ပြောင်းလဲလာသမျှ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ မျိုးရိုးအစဉ်အလာ စောင့်ထိန်းလာတဲ့ ဗုဒ္ဓအမွေအနှစ် ဗုဒ္ဓဘာသာတွေရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုဟာလဲ ပျောက်ကွယ်သလို ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလို ဗုဒ္ဓရဲ့ အမွေအနှစ် ဗု

ဒွဘာသာယဉ်ကျေးမှုတွေ မပျောက်ကွယ်အောင် ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ကြတဲ့ ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေက ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမည့် တာဝန် ရှိတယ် မဟုတ်လား။ တာဝန်ဆိုတာကလဲ တာဝန်သိသူမှာ တာဝန်ရှိသလို တာဝန် ရှိသူမှ တာဝန်ပိစမြဲပါ။ အဲဒါကြောင့် မိမိတို့ ရဲ့ ရင်သွေးငယ်များကို ဗုဒ္ဓအမွေအနှစ်ဖြစ်တဲ့ ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာ နေမှုထိုင်မှု ပြောဆိုမှု ဝတ်စားဆင်ယင်မှုစသည် တို့ ကို မိဘဆရာဖြစ်တဲ့ လူကြီးသူ မတွေ့က ကလေးတွေရဲ့ အသိဉာဏ်ထဲမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲ ဖြစ်အောင်ရိုက်သွင်း ပေးစေလိုပါတယ်။ ဒါမှ သာလျှင် ကလေးတွေရဲ့ အသိဉာဏ်ဦးနှောက် ထဲ နှုတ်ပါးစပ်ထဲမှာ 'ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ' အစရှိတဲ့ ဘုရားရှိခိုးစာတွေ ရွတ်ဆိုပူဇော်ကြပြီး ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါးကို ရိုသေရမှန်း လေးစားရမှန်းသိလာကြမှာ ပါ။

ယခုခေတ် ကလေးတွေရဲ့ အသိဉာဏ်ဦးနှောက်ထဲ နှုတ် ပါးစပ်ထဲမှာ 'ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ' အစရှိတဲ့ ဘုရားရှိခိုးစာတွေ မရှိကြတော့ဘူး။ ကလေးသူငယ် တွေရဲ့ အသိဉာဏ်ဦးနှောက်ထဲမှာ နှုတ်ပါးစပ်ထဲမှာ ယခုခေတ် ခေတ်စား ရေပန်းစားနေကြတဲ့ သီချင်းစာသားတွေပဲ ရှိနေကြတော့တာပါ။ ဒါတောင် ခုလို ယဉ်ကျေးမှု ဘာသာရေးစာစောင်တွေ ဆန်းဒေစကူးလ် ဓမ္မကျောင်းတော်တွေ ရှိလာကြတော့ ကလေးသူငယ်တွေမှာ ဘာသာရေး နှင့် ထိတွေ့ခွင့်ရကြတာ အတော်လေးပဲ ဝမ်းမြောက်မိပါတယ်။

လူငယ်တစ်ယောက်ဟာ အချိန်ပြည့် သီချင်းစာသားတွေချည်းပဲ ဆိုနေမည့် အစား နံနက်ခင်း အိပ်ရာထနှင့် ၊ ညအိပ်ရာဝင်အချိန်တွေမှာ ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့ ကို ရှိခိုးပုံတွေ ရွတ်ဆို ပွားများ နေမယ်ဆိုရင် ဒီလူငယ်လေးဟာ ယဉ်ကျေးသောလူငယ်တစ်

ယောက် ဖြစ်လာဖွယ်ရှိဦးမှာ ပါ။ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်တွေကို အချိန်ပြည့် ရွတ်ဆိုနေရမယ်လို့ မဆိုလိုပါဘူး၊ ရွတ်ဆိုခိုင်းလို့ လဲ ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာလို့ လဲဆိုတော့ လူငယ်လည်း လူငယ်ရဲ့ သဘာဝအလျောက် ရှိတတ်ကြပါတယ်။ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့ မြင်း ဘယ်လောက်ရိုင်းစိုင်းနေကာမူ သူ့ကိုနိုင်တဲ့ မြင်းထိန်းနဲ့ တွေ့တော့ စီးတော်မြင်း ဖြစ်ရသေးတာပဲမဟုတ်လား၊ ခုလည်း ကလေးလူငယ်တွေ ဘယ်လောက်ရိုင်းစိုင်းနေကာမူ ရိုင်းစိုင်းမှုကိုနိုင်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားဓမ္မနဲ့ သာ ထုံမွမ်းပေးမယ်ဆိုရင် လူယဉ် ကျေးလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လာမှာ ပါ။

ကလေးလူငယ်ဆိုတာ ငယ်သောအခါမှာ ကိုယ်လိုရာ ပြောဆိုဆုံးမလို့ ရပါတယ်။ ကြီးရင့်သောအခါ သွားပြောရင် ဘုကန့်လန့်တိုက်ပြီး နားမထောင်ချင်ကြတော့ဘူး။ ကျောက်ခဲကို ကြက်ဥနဲ့ ပေါက်သလို ဘာမှ အရာရောက်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ငယ်သောအခါမှာ ပြောဆိုဆုံးမ သင်ပြပေးထားစေလိုပါတယ်။ လူငယ်တွေကို ပြောဆိုဆုံးမလို့ ရနိုင်ပါတယ် ကြီးရင့်သူမှာ သာ ကိုယ်ပိုင် အသိဉာဏ် ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်တွေအပြည့်နေကြတာ မဟုတ်လား။ ကြီးရင့်သောသူ မယဉ် ကျေးရင် ယဉ်ကျေးနိုင်မည့် နည်းလမ်းပြောရုံသာ ယဉ်ကျေးဖို့ တာဝန်ဟာ သူတာဝန်ပါ။ ကလေးသူငယ်တွေမှာ ယဉ်ကျေးလာအောင် နည်းလမ်းတွေ ယဉ်ကျေးဖို့ လုပ်ရပ်တွေ သင်ပြပြောပြရမှာ ပါ။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူရော စာဖတ်မိတ်ဆွေရော မိမိရဲ့ ရင်သွေးငယ်များကို ယဉ်ကျေးလိမ္မာဖို့ ရာ သင်ပြပြောပြဖို့ တာဝန်လိုတယ် မဟုတ်လား၊ ရင်သွေးငယ်တွေ ယဉ်ကျေးလိမ္မာမှ အနာဂတ်ဗုဒ္ဓသာသနာ အနာဂတ်မြန်မာနိုင်ငံ သာယာလှပတင့်တယ် နေလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ 'ယဉ်ကျေးလိမ္မာခြင်းသည် လူမှုဆက်ဆံသော တခါးမကြီးကိုဖွင့်သော အဓိက သော့တစ်ချောင်း' မဟုတ်ပါလား။ မှန်ပါတယ်။ ယဉ်ကျေး သိမ်

မွေ့သောသူကို အများ သူငှာ ခေါ်ကြ ပြောကြ နှုတ်ဆက်ကြတာ လက်
တွေ့အမြင်ပါပဲ။ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်သောသူကို မည်သူကခေါ်ချင်
ပြောချင်မည်နည်း။ ခေါ်ဖို့ ပြောဖို့ ဝေးစွာ မြင်တွေ့လျှင်သော်မှ အဝေးက
နေ ရှောင်ကြဉ်ကြမည့် သူတွေပါ။ ဒါဟာ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူး လောက
မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ဓမ္မတာတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုရှောင်ကြဉ် ခြင်းဟာ
လည်း စာရေးသူကိုယ်တိုင် ပါချင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ ရှောင်ကြဉ်သူတွေ
ရဲ့ အပြစ်လို့ ပြောစရာ အပြစ်တင်စရာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရှောင် ကြဉ်ခံရသူ
တွေရဲ့ အပြစ်လို့ ပြောရလိမ့်မယ်။

မှန်ပါတယ်။ မိမိကိုယ်တိုင် လူအများ ရှောင်ကြဉ်မခံရလေအောင် မိ
မိရဲ့ အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန် ယဉ်ကျေးစွာနေထိုင်မှ သင့်မြတ် လှပေ
တယ်။ ထို့အတူ မိမိတို့ ရဲ့ ရင်သွေးငယ်တို့ ကို လောကကြီးထဲမှာ ယဉ်
ကျေးလိမ္မာသောသူ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်သောသူလို့ ကမ္မည်း ထိုး
နိုင်အောင် သင်ပြ လမ်းညွှန်ပြရမယ့်တာဝန်က စာရေးသူတို့ စာဖတ် မိ
တ်ဆွေတို့လို ဆရာမိဘတွေရဲ့ တာဝန်တစ်ခုမဟုတ်လား။ ဒီတာဝန်တွေ
ကို မိမိတို့ ရဲ့ မျက်စိအလင်းမကွယ်ခင် ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်မှ မိမိ
ရဲ့ နိုင်ငံ မိမိရဲ့ သာသနာကို စောင့်ရှောက်လာကြမယ့် လူငယ်
လူကောင်းတွေ ဖြစ်လာကြမှာ ပါ။ ဒီနေရာမှာ ဆရာဇော်ဂျီ ရေးသားတဲ့
'သင်သေသွားသော်' ဆိုတဲ့ ကဗျာလေးကို အမှတ်ရနေမိတယ်။

'သင်သေသွားသော်'

လူ့ပြည်လောက၊ လူ့ဘဝကား

အိုရ နာရ သေရဦးမည်၊ မှန်ပေသည် တည်း၊

သို့တပြီးကား၊ သင်သေသွားသော်၊

သင်ဖွားသောမြေ၊ သင်တို့ မြေသည် ၊

အခြေတိုးမြင့်၊ ကျန်ကောင်းသင့်၏ ၊

သင်၏ မျိုးသား၊ စာစကားလည်း ၊

ကြီးပွားတက်မြင့်၊ ကြံကောင်းသင့်၏ ၊

သင်ဦးချ၍ ၊ အမျှဝေရာ စေတီသာနှင့် ၊

သစ္စာအရောင် ဉာဏ်တစ်ဆောင်လည်း ၊

ပြောင်လျက် ဝင်းလျက်၊ ကျန်စေသတည်း။ ။

ဒီကဗျာက အလွန်သဘောအဓိပ္ပာယ် သေသပ်လှပတဲ့ ကဗျာကောင်း တစ်ပုဒ်ပါ။ ဆရာကြီးကိုလည်း ချီးကျူးစရာပါ။ ဒီကဗျာလေးထဲက အဓိပ္ပာယ်လေးတွေဟာ အတော့်ကို သက်ဝင်နေပါတယ်။ စာရေးသူရော စာဖတ်မိတ်ဆွေရောအိုရ နာရ သေရဦးမှာ ပါ။ သို့ပေမဲ့ စာရေးသူရော စာဖတ်မိတ်ဆွေရော သေသွားခဲ့သော် မိမိဖွားသောမြေ တစ်နည်း အားဖြင့် ဆိုရလျှင် မိမိဖွားသော မြန်မာနိုင်ငံ ဆက်လက်တိုးတက်စေဖို့ နိုင်ငံမှာ ယဉ်ကျေးလိမ္မာသော ရင်သွေးငယ်တွေထွန်းပစေဖို့ ၊ ကျန်ရစ် သင့်တယ် မဟုတ်လား။

နောက်တစ်ခုက မိမိသေသွားခဲ့သော် မိမိဖွားသောမြေမှာ မိမိလုပ်ဆောင်ခဲ့သော ကောင်းမွန်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေ ကျန်ရစ်စေဖို့ သင့်အပ် လှပတယ် မဟုတ်လား။ ထို့ကြောင့် မိမိမျက်စိနှစ်လုံး အလင်းမကွယ်ခင်မှာ မိမိရဲ့ ရင်သွေးငယ်များကို ယဉ်ကျေးလိမ္မာသော လူ့ယဉ်ကျေးမှု၊ ပတ်ဝန်းကျင် ယဉ်ကျေးမှု၊ ဘာသာတရားတို့ ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတွေ၊

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရလျှင် ဗုဒ္ဓအမွေအနှစ်ဖြစ်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှု

အခြေခံဘာသာတရားတို့ ရဲ့ အခြေခံတွေကို ရင်သွေးငယ်တို့ ရဲ့ အသိ
ဉာဏ်ဦးနှောက်ထဲမှာ မင်း၏ တံဆိတ်ဖြင့် ခက်နှိပ်သကဲ့သို့၊ စွဲမြဲစွာ တ
ည်ရှိနိုင်ပါစေလို့ ။

လူငယ်ယဉ်ကျေးမှုစာစောင် အမှတ်(၅)
